

князь же разгнѣвавъ са повелѣ дѣрати ꙗ. сватаа же
 строужема молѣста са глаголюща. Ісѹс Христосе,
 сыне бога живааго, въ кѣкы прѣбывааи свѣте крѣсти-
 пнѣскын, кѣро неразоримаа, ꙗки са и помози нама
 и не осрами наю отъ лица твоего. слоугамъ же де-
 ржшамъ ꙗ и Христосоу облыгъуаважнтоу мжкы не
 уоумста сватаа болѣзини. разгнѣвавъ же са князь
 повелѣ сынѣмъше ꙗ съ дръва кести въ тымницѣ и
 призвавъ въса уародѣа звѣрница повелѣ привести,
 ꙗкко имжтъ звѣрн лють и зълъ, аспиды и сѹнд'ны
 и керасты, и кѣметавѣше заткорити съ скатынма, и
 бѣахъ звѣрнѣ пльжште и прѣдъ ногама ꙗю сѣдаш-
 темъ и не прикоснѣша са ꙗю никакоже. сватаа же
 бѣ'ста пожшта и хвалашта бога, прѣбѣша же звѣрнѣ
 заткорени съ ѿнма три дѣни и три ношти, въ четврѣ-
 тын же дѣнь послаа князь ноштинѣ, да видатъ, аште
 ꙗста оуморена сватаа звѣрми. принѣдѣше же посѣ-
 лани къ дврѣмъ тымннѣнѣнмъ послоушатъ оуслы-
 шаша ꙗ пожшта и хвалашта бога. хоташте же нзкѣ-
 стнѣкѣ видѣти възлѣзоша на храмниж тымннѣнѣж,
 и дврѣцами съмоштраахъ долоу и видѣша сватаа
 сѣдашта и аггела господна столшта прѣдъ звѣрми и
 не дажшта приближити са ими. и текѣше възвѣстѣша
 князоу, ꙗже видѣша, и вѣставъ за оутра рано князь
 сѣдъ на сѣдишти повелѣ уародѣемъ отъвести звѣрн
 и привести сватаа на сѣдиште. шѣдѣше же уародѣи
 и приближити са хоташте къ дврѣмъ прити к ѿнмъ
 звѣрѣмъ уародѣи сконми призыважште а не послоу-
 шаахъ ихъ, откѣзѣше же дврн тымннѣи извоша